

liha oli süüa antud üks elaw elajas kodu. Nende hulgas oli haruldasi lindusid ja muid loomasid, mida veel mitmed neist külalistest ei olnud näinudgi. Tga kord kui joodi, toodi uued karikad Aleksandrini kristallist, mis see kord kõige kallim oli, siis ka jälle kuldpeekrid, ja kõik anti õnnelikele mõrastele kingituseks. Veel muid kallid kingid andis keiser oma külalistele. Pääle sõõma hakati wiskmangu mängima, ja raha selle pääle andis keiser oma taskust. Kui wiimaks mõrad wasta hommit purjus pääga kodu hakkasiwad minema, sai igaüks neist jumalagajätmise-kingituseks ilusa tõlla emaeeslitega ja kutsariga ühes. Emaeeslite riistad oliwad hõbedaga ära tikitud. — Nõnda oli lugu ühe ainsa „wäikesse“ õhtusõõmaajaga sel ajal, kui Rooma keisrid nii pillawal kombel elasiwad, ja sest näeme meie, kuida nad põhjatud summad ilma asjata ära kulutasiwad.”

Tubaka ajalooft.

„Kust on tubaka suitsutamine tulnud?“ Nõnda küsib wiist mõnigi mees ja naene. Aja- raamat kostab meile selle pääle, et Hispania mees Hernandez de Toledo tubaka üleüldse kõige esite Euroopa maale tõi ja nimelt umbes aasta 1550 ümber. See mees oli tubaka põletamist Amerika pärisrahwa juures Sankt Domingo saarel näinud. Peagi lagunes tubaka põletamine wõi suitsutamine Hispanias laiali ja sai moodiks mõetud. Suba aastal 1560 sai ta Prantsuse päälinnas Pariisis pruugitawaks. Sel ajal nimetati tubakat aga teise nimega kui nüüd ja nimelt nikoti rohi (Herba nicotiana). Prantsusemaalt lagunes tubaka pruukimine aega mõõda kõigisse teistesse maa- desse. Kust see tuli, et ta nii laialt ja üle- üldsest on pruugitawaks saanud, ei mõista mina mitte seletada. Mina, nende ridade kirjutaja, olen küll ka piibutaw mees, aga just õiget kasu ei tunne ma sest mitte tulewat. Kus ta aga ometi suurt kasu saadab, see on